No. 69. 1846.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 10 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Weldadigheid.

Een ontzettende ramp; die de harten van allen die het wél met hunne natuurgenooten meenen, met medelijden vervuld, heeft een ijverig en braaf huisvader smartelijk getroffen en hem in de diepste ellende gedompeld. *Roel Stales*, een naarstig dagloonser, wonende aan de Sluis No. 1, bij *Breskens*, verliet, vergezeld van zijne vrouw, op den 5. dezer zijne woning, om door veld-arbeid, een stuk brood te verdienen. Hunne vijf jonge kinderen vertrouwen zij aan de zorg eener hoogbejaarde moeder, welke bij hen inwoonde. Deze vrouw verliet het huisje voor eenige oogenblikken, om melk tot voeding der onschuldige kinderen te gaan halen Bij hare afwezigheid ontstond er, door nog onbekende oorzaken, brand in hetzelve, welke met zulk eene verschrikkelijke kracht woedde, dat de stulp met alles wat zich daarin bevondt, binnen weinigen tijd in een hoop gloeijend puin en asch verkeerde

Vijf kinderen ondergingen den ijsselijksten dood, en de beklagenswaardige ouders, die thans geen dak ter beschutting, geen steen waarop zij hun hoofd kunnen nederleggen, is overgebleven, treuren bij de verschroeide lijken hunner vijf lievelingen, die zij weinige oogenblikken te voren, in de bloeijendste gezondheid achterlieten. Hunne ellende is grenzeloos. Weldadige landgenooten! gij die nooit ongelukkigen der vertwijfeling ten prooi liet; ouders, wien de stem der natuur voor uwe kinderen, zoo liefderijk in het harte spreekt, o, betoon liefde aan dat rampzalige ouderenpaar; bij *Hem* die de barmhartigheid boven de offerhande stelt, zal ook de geringste gift, zoo welkom in de ellende, met welgevallen opgeteekend en met zegen worden bekroond

Gaarne belast de uitgeefster dezer courant zich met den ontvangst van datgeen wat men voor de ongelukkigen zoude gelieven te bestemmen; zullende iedere gift erkentelijk vermeld en aan het gemeente-bestuur te Breskens worden overgemaakt.

NIEUWSTIJDINGEN.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 6. Junij. De droevige tijdingen welke wij in onze vorige nummers hebben medegedeeld, over de ziekte welke zich in Zeeland en Groningen aan de aardappelplant hier en daar vertoont, schijnen gelukkig nog geene betrekkingen te hebben met onze provinciën, Wij ontvangen uit de omstreken van Brussel en elders, berigten, dat de plant van dit gewas aldaar zeer schoon en welig opgroeit. De oogst der granen, vooral van de rogge, schijnt den landbouwer veel te belooven en het koolzaad zal nimmer zoo goed gelukt zijn. Het is te hopen, dat de ziekte in de noordelijke provincien geen voortgang zal hebben, of dat het verkwijnen der aardappelplant of het geel worden der lissen van de rogge of tarwe, aan een of ander slechts tijdelijk natuurverschijnsel moet toegeschreven worden. Ook in de provincien Limburg heeft men over eenige weken de vrees geuit over dergelijke verschijnsels, die men aan de rogge en tarwe opmerkte, en welke echter door een met lof bekend plantkundige van Luik aan den invloed van het weder toegeschreven werden. Slechts korten tijd daarna ontvingen wij de berigten uit die omstreken dat de planten van ziekte ontheven waren. De rampzalige gevolgen welke de landbouwer verleden jaar, door het mislukken van dien oogst, heeft zien geboren worden, maken hem welligt ook te vroegtijdig bevreesd bij het zien der minste verschrompeling of verslapping der bladen, en bij verbeeldt zich misschien een nog veel zwarter en donkerder verschiet, dan datgene, hetwelk hij dezen winter, door vele ongelukkigen heeft zien bereiken. Mogt het dus eene te voorbarige vrees, eene te vroeg geuitte bezorgdheid wezen!

— Men schrijft uit Boisschot, 4. Junij:

Eene verschrikkelijke poging tot moord heeft alhier plaats gehad. *Jan van Calselaere*, landbouwer, had zich volgens gewoonte deze namiddag gedurende de groote hitte, een weinig ter rust begeven. Omtrent drie uren kwam zijne vrouw, *Theresia van Caster*, gewapend met een broodmes op de plaats waar *van Calselaere* lag te slapen. Zij bragt er hem een steek mede toe, achter in den hals, en trok vervolgens het mes voort naar voren, zoodat het eene verschrikkelijke wonde veroorzaakte, te beginnen van het achterhoofd tot voor aan de borst. Deze wond doodde echter den ongelukkigen niet op het oogenblik. Hij ontwaakte en wilde zich tegen zijne woedende echtgenoot verdedigen. Deze bragt hem toen nog een steek aan de kin toe. Ofschoon hij doodelijk gekwetst was, kon hij echter nog krachten genoeg bijeen rapen, om tot in de schuur van een zijner geburen te vlugten. Het verschrikkelijk wijf is door de gendarmerie aangehouden geworden.

— Jl. Vrijdag gaven eenige inwoners der *rue des Chevaliers* te Leuven aan de politie kennis, dat een paar ouders hun kind, een jongen van 10 jaren hadden mishandeld; de politie begaf zich naar het aangewezen huis en vond het ongelukkig kind op den zolder hangende, in dier voege, dat men hetzelve louwen onder de armen gespannen en zoo aan den nok van het dak had opgehangen.

Er is eene verklaring afgelegd, dat het kind in dien toestand verkeerd had van des morgens 5 tot des namiddags 3 ure. Een geregtelijke vervolging zal tegen de ouders worden ingesteld.

NEDERLANDEN.

ARNHEM, den 4. Junij. Heden vertrokken van hier per stoomschip naar Rotterdam, omstreeks 300 landverhuizers, waarvan ongeveer de eene helft van vreemden, de andere helft van inlandschen oorsprong; de laatste waren uit de gemeenten Rozendaal, Velp of van hier afkomstig.

— Men wil weten dat Jhr. Mr. *J. A.* ridder *van der Heim van Duivendyke*, staatsraad gouverneur der prov. Zuid Holland, na de sluiting van de vergadering der Provinciale Staten, definitievelijk zal benoemd worden tot Minister van Binnenlandsche Zaken, en dat Jhr. *J. C. R. van Hoorn van Burgh*, lid van den Raad van State, den Gouverneur in deze betrekking zal vervangen.

— Men schrijft uit Amersfoort, dat op 1. dezer in de gemeente Soest, door zekeren boerenknecht, met name *Gerrit Kok*, een manslag is begaan op zijnen broeder *Anthonie*. De schuldige heeft zich met de vlugt gered. — De justitie doet naarstig onderzoek.

VLISSINGEN, den 9. Junij. Op het laatst dezer maand wordt Z. M. den Koning, benevens H. D. Minister van Marine, alhier verwacht; zullende het naar Egipte bestemde eskader, onder bevel van Z. K. H. Prins *Hendrik*, vóór het uitzeilen door den Koning in oogenschouw worden genomen.

— Vrijdag middag 12 ure ontstond er brand op de marinewerf te Helvoetsluis, welke zich alleen bepaalde tot den mothoop; men meende dat dezelve spoedig zou gebluscht zijn, hetgeen echter ten 1 uur nog geen plaats had. Men wacht hieromtrent nadere bijzonderheden.

— De Fransche wet 29 nivôse, XIIIdo jaar (19 Jan. 1805, eerste jaar der regering van Keizer *Napoleon*), die dezer dagen door den Hoogen Raad van blijvende kracht is verklaard, luidt als volgt:

« Elk huisvader, hebbende *zeven* kinderen in leven, zal een derzelve, een zoon, die den ouderdom van *tien* jaren heeft bereikt, op kosten van den Staat, in een lijceum of school van kunsten en handwerken kunnen doen opvoeden: de keus des vaders zal binnen den tijd van *drie maanden*, na de geboorte van het *laatste* kind, aan den onder-prefect, moeten medegedeeld worden; dit tijdsverloop verstreken zijnde, is de aanspraak vervallen.

« Bijaldien de vader in dien tusschentijd van drie maanden komt te overlijden, zal de moeder tot de keuze geregtigd zijn."

« Als ook de moeder binnen hetzelfde tijdsverloop sterft, zal de *voogd* die bevoegdheid bezitten."

Asmodée, over deze wet redenerende, is het met ons eens, dat men waarschijnlijk niet lang genot van dezelve zal hebben, en roept de vaders en moeders van *zes* kinderen welmeenend toe: *haast u* om het *zevende* te krijgen! want het Gouvernement zal wel spoedig een stokje steken voor die vermeerdering van *onvoorziene uitgaven*, op het budjet geheel onbekend, en die wel eens zoo aanzienlijk konden worden, dat de regering zich genoodzaakt zag, om aan de Tweede Kamer een voorstel te doen, òf tot intrekking der wet in qüestie, òf tot daarstelling van een *speciaal fonds*, en bijgevolg van eene *nieuwe belasting*. — 't Is te voorzien, dat de Tweede Kamer acht gevende op de teekenen des tijds, van oordeel zal zijn, dat wij eer te *veel* dan te *weinig* menschen hebben, (de voortdurende landverhuizingen bewijzen het onder andere), en dat het dus geenszins noodzakelijk is, om eene premie uit te loven tot aanmoediging der overproductie. En wie weet — *les extrêmes se touchent* — of men misschien niet zal eindigen met eene wet te maken, die elken huisvader, welke een *zevende* kind het aanzijn geeft, veroordeelt tot een zware geldboete, ten behoeve van den Staat; en dit — wij moeten het bekennen — schijnt ons verstandigst toe, in aanmerking nemende den toestand, waarin èn de *bevolking* èn de *schatkist* — ten gevolge onzer zoo gezegende nationale instellingen — zich bevinden.

Dit alles doet ons met *Asmodée* voorspellen, dat de onderhavige wet niet uit den dooden is opgewekt, dan om *voor goed* te sterven. Dus Ouders van *zes* levende kinderen, die, zoolang die gunstige bepaling nog bestaat van dezelve wenscht te profiteren, vooral gij, wier *zevende* kind nog geen drie maanden oud is, HAAST U!

— *Graafschap Zutphen*, den 4. Junij. Van onderscheidene oorden komen ongunstige berigten in, omtrent den groei der rogge en aardappelen: de twee eerste levensbehoeften. Om het geschreeuw en geklaag, ter ontrusting van den stillen burger, ter bevordering van eenen verderfelijken speculatiegeest en daardoor veroorzaakte buitengewoon hooge prijzen dier artikelen, te helpen tegengaan, kunnen wij van dezen kant berigten, dat de rogge, ofschoon aangedaan en geleden hebbende van den (*uredo linearis*) echter goed doorgroeit en algemeen in bloei staat; de aardappelen (in deze streek in belangrijke hoeveelheid) overal goed voor den dag komen. Hier en daar, waar dezelve *niet* of weinig opkomen, moet dit toegeschreven worden aan te vroege poting of te vochtigen bodem. Wij zien alzoo den oogst met goede verwachting te gemoet en vertrouwen dat deze beide levensbenoodigdheden voor den aanstaanden winter veel ruimer voorhanden en bij gevolg voor den mingegoeden gemakkelijker en voordeeliger zullen zijn te bekomen.

— De nederlandsche vereeniging tot afschaffing van sterken drank heeft besloten, door de zorg van het hoofdbestuur eene courant uit te geven, waarin korte vertoogen, geschiedkundige en statistieke bijzonderheden, buiten- en binnenlandsche berigten en correspondentie artikelen, betrekkelijk het gebruik van sterken drank, zijne nadeelen, den toestand der afschaffingszaak in Nederland en elders, hare vruchten, de middelen van haar te bevorderen enz. zullen worden medegedeeld.

Dit blad zal tevens kunnen dienen tot een gemakkelijk middel van gemeenschap en van onderlinge gedachtenwisseling tusschen de afdeelingen en correspondentien der verscheidene plaatsen bevinden kon.

ALI BOUFRAHI,

DE MAN MET ZES VINGERS.

(Vervolg van No. 64.)

« Bij Allah! ik weet het niet," hernam de roover. « Ik hoorde eens van eene groep reizigers, die in de schaduw uitrustten, juist onder denzelfden boom waar ik Rahmana was overvallen, onder elkander praten over een schoon jong meisje van Fez, dat aan haar vader ontroofd was door den Djin of duivel van het bosch, zonder dat de grijsaard, op eenige schreden afstand van haar nedergeknield, iets gehoord of gezien had."

Den volgenden morgen voor het aanbreken van den dag, geleidde Ali zijnen gast dwars door het woud naar den grooten weg, en afscheid van hem nemende bood hij hem een geschenk aan van dertig mitzakels, en het noodige fijne laken, om er een opperkleed van te laten maken, dat een Kadi eer zou hebben aangedaan. — Maar, edel Christen; gij hadt stellig geen denkbeeld van de zwarte ondankbaarheid, waaraan de Taleb zich schuldig maakte, het spreekwoord bevestigende, dat zegt dat « de man die eene tong, in den mond en eene pen in de hand heeft, twee middelen bezit van verraad."

Weinige dagen na de vreemde ontmoeting van den Taleb Mustapha met den Djin der bosschen, zond de Kaid van Tanger eene boodschap naar het hof van Marocco, waarin hij de meest juiste en uitvoerige aanwijzingen gaf omtrent den persoon van den gewaanden Demon, omtrent zijne schuilplaats, tevens daarbij mededeelende dat de schaker van de dochter des koopmans, niemand anders was dan Ali, de man met zes vingers.

Op denzelfden dag werd eene talrijke bende ruiterij uitgezonden om het bosch Dar-A'Clou te doorzoeken; maar zonder gevolg, zij drongen door tot de schuilplaats van den roover, maar vonden die verlaten; alleenlijk toonden eenige rookende kolen, en versche sporen van bewoning aan, dat hij bij tijds was gewaarschuwd

Het woud van Akiniora, drie dagreizen verwijderd van de eerste schuilplaats van Ali, werd daarop het tooneel van de stoutmoedigste rooverijen. Eene bende Arabieren stelde zich in hinderlaag om den dief te overvallen, en het gelukte hen hem te kwetsen, maar, als naar gewoonte, ontsnapte hij hun, na drie van hen te hebben heengezonden, om de houris van het paradijs van Mahomed gezelschap te houden. De Sultan verspreidde eene bekendmaking, houdende bevel aan alle gouverneurs van provincien of steden, aan al de Scheiks en Kadi's van het westersch keizerrijk, om op hunne hoede te zijn, en levend of dood, zich meester te maken van den verschrikkelijken Ali, de pest en het verderf der maatschappij. Allen haastten zich aan het bevel des Keizers te voldoen; de vogelvrij verklaarde liet evenwel niet na het gansche land in onrust en angst te houden. De rijke reizigers, de rijk belade kafilas verdubbelden hunne waakzaamheid om zich te beveiligen tegen de aanvallen van den geduchten Ali, wiens snelle bewegingen vele menschen overtuigden dat hij, met bovennatuurlijke magt begaafd, zich te gelijker tijd op twintig onderscheidene plaatsen bevinden kon.

De daadzaak is dat Ali zich wijsselijk vrienden gemaakt had onder de landbewoners, vooral onder de armen, die hij ten koste der rijken verrijkte. Men vermoedde dat verscheidene douars en gehuchten met hem in betrekking stonden, en hem in nood bij meer dan eene onderneming de behulpzame hand boden.

Terwijl de Sultan met al zijne magt den ondergang van Ali trachtte te bewerken stierf het merkwaardig paard, dat den schuldige zoo dikwijls aan de geregtigheid had doen ontkomen van vermoeidheid, nadat het zijn meester, die door eene bende ruiters vervolgd werd, nog eenmaal gered had. Een Arabische Scheik, die een kamp in de buurt van Alcassar bestuurde, bezat onder andere rijkdommen eene allervoortreffelijkste merrie. Derzelver snelheid was tot een spreekwoord geworden; men vergeleek dezelve met den oostenwind, en ik zweer het u bij den waren God, ik die dezelve gekend heb, zij was oorverdoovend en van zuiver ras. (1) Hare moeder had, zoo men zeide, in vlugheid en schoonheid alle de paarden in de bekende wereld overtroffen. Men meende dat zij tot vader gehad had de prachtige hengst des Oceaans, Moha-al-Bahr. Ali, zeer bedroefd over den dood van zijn ros, hoorde nauwelijks van deze beroemde merrie spreken, of hij stelde haar at dadelijk boven al de andere schatten, van den Scheik en zwoer dezelve door list of geweld te zullen overmeesteren.

(Vervolg hierna)

(1) Dat zeggen de Arabieren van een paard dat door de snelheid der beweging de ruiters als het ware verdooft.

eeniging in verschillende plaatsen van het vaderland, waaraan, bij de uitbreiding der vereeniging, steeds meerdere behoefte bestaat. Het hoofdbestuur zal mede in sommige gevallen van deze courant gebruik kunnen maken tot het doen van mededeelingen aan de correspondenten en leden der vereeniging.

De courant, in gewoon folio-formaat onder den titel van de *Volksvriend, Maandblad van de Nederlandsche Vereeniging tot Afschaffing van sterke drank*, zal elken eersten woensdag der maand worden uitgegeven en franco per post voor *f* 1,20 's jaars, aan de geabonneerden worden toegezonden, die de gelegenheid gegeven wordt tot den 28. junij aanstaande in te teekenen bij den Secretaris der nederlandsche afschaffings-Vereeniging, de heer *Lubach*, Med. doct. te Haarlem.

GEMENGDE BERIGTEN.

De arrestatien worden in Warschau yverig voortgezet. — Het nieuwe russische wetboek van strafregt verbiedt de grieksche religie te verlaten, onder straf van verbeurdverklaring van alle goederen en eeuwigdurende opsluiting in een klooster, om er boete te doen. — De opstand in Portugal is ook tot Lissabon overgeslagen; het hof verkeert in hevigen angst. Men vreest voor de koningin, zoo zy geen raad inneemt van in de volksgunst deelende mannen. — Mlle Rachel brengt de Amsterdammers het hoofd op hol. — Tegen het einde van july wordt Z. M. te Leeuwarden verwacht. — Aangeboden een allerschoonste dubbele poffertjeskraam met de beslagpotten. (H. B. 4534.) — Verwacht te Groningen zendelingberigten voor kinderen! (Gr. Cour. 105.) — Item te Rotterdam een overleg om de Javanen, die ten getale van ettelyke millioenen in zonde leven, voor het Christendom vatbaar te maken. (1) *— J. Korporaal (een' Haagsch christen) adverteert in de Haarl. Cour. van ll. donderdag dat hem zyn eenig ooilam is afgestorven. Het beest, waarmede ZE. 18 jaar vereenigd had geleefd, was 52 jaren oud. — Pr. Marianne heeft afgezien van haren uitstap naar Jeruzalem. — Te Gron. is een oude vrouw verdronken in een waterton, staande met het hoofd naar boven. — Een vader van hooge geboorte en aanzienlyken stand annonceert in 't Handelsblad (5. juny) zyn bitter aanzienlyk geldgebrek. Gegadigden adress. zich by D°. Begemann, te Roermond. — Aangeboden by Blanche en Comp. te Utrecht 3 kniegewrichten voor luitenants enz. gratis.*

(1) Wie op Java slechts min of meer bekend is weet dat die onschuldige menschen juist door de Europeanen bedorven worden. De Javanen zouden zoo zondig niet zijn, als de Christenen hun 't voorbeeld niet gaven. De gouvern. heeft nu weer bepaald dat een gulden met 35 Cent waarde zal betaald worden; waarlijk geene maatregels die geestdrift voor 't Christendom kunnen wekken. De Javaan denkt te naief, te edel, om zulke christelijke kunstenarijen niet te verfoeijen. (*K. C*)

REGTSWEZEN.

Provinciaal Geregtshof van Zeeland.

(*Zie onze vorige.*)

Hierop nam de heer Advocaat-Generaal Mr. M. VERBRUGGE, namens den Procureur-Generaal, het volgende requisitoir, na de daarin vermelde punten breedvoerig te hebben uiteengezet en toegelicht.

De Procureur-Generaal bij het Provinciaal Geregtshof in Zeeland,

Gezien eene akte van hooger beroep, de dato 19. Maart 1846, van een vonnis door de Arrondissements Regtbank te Middelburg, regtdoende in strafzaken, uitgesproken op den 5. Maart 1846, in zake en ten laste van ANNA WILHELMINA VAN BIEREN, huisvrouw van PIETER WEDTS DE SWART, oud 31 jaren, geboren te Middelburg, wonende te Vlissingen, uitgeefster der bij haar gedrukt wordende *Vlissingsche Courant*, beklaagd van beleediging van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, zooals omschreven bij de dagvaard voor de regtbank a quo; — en welk beroep door de beklaagde is ingesteld.

Gezien de ordonnantie van den heer President van dezen Hove, van den 25. Maart 1846, de behandeling dezer zaak bepalende op den 27. April 1846, des voormiddags te tien uren, en de dagvaard dien ten gevolge namens hem Prokureur-Generaal aan de beklaagde beteekend, de dato 3. April jl., en waarop zij door haren gemagtigde is verschenen.

Gelet op het ten verzoeke der beklaagde alstoen verleende uitstel der zaak tot op heden.

Gehoord Mr. VAN ECK, Advocaat voor dezen Hove, ontwikkelende de grieven der beklaagde.

Gelet op de stukken van den processe, mitsgaders op de debatten in de teregtzitting van dezen Hove gehouden.

Overwegende dat het hooger beroep, binnen den bij de wet bepaalden tijd aangeteekend, en het vonnis zelf aan hooger beroep onderworpen zijnde, dit appel ten deze is admissibel.

Overwegende, dat die grieven der beklaagde hierin bestaan:

a. dat de regter a quo niet heeft wederlegd de gronden der verdediging.

Dat echter die verpligting nergens opgelegd wordt, wanneer de regter dezelve niet als afdoende beschouwt en

b. dat met beroep op het in eersten aanleg gehouden pleidooi, de beklaagde sustineert, dat zij zoude moeten zijn vrijgesproken.

Dat echter die aldaar gevoerde sustenuen zijn onjuist; vooreerst, omdat de beklaagde is gedagvaagd ter zake van beleedigende, dat is honende uitdrukkingen jegens de Tweede Kamer der Staten-Generaal, en dat bij eene waardering dier woorden in derzelver natuurlijken zin blijkt, dat die overeenkomen met die *promiscue* gebezigd in de wetten van 16. Mei 1829 (*Staatsblad* No. 34), en van 1. Junij 1830, (*Staatsblad* No. 15); en dat deze getoetst aan den franschen tekst van artikel 375 Code Pénal, onmiskenbaar doen zien, dat de beklaagde ter zake van een bij dat artikel voorzien wanbedrijf in regten is betrokken.

Dat, daargelaten dat de bewoording «*drukker*," voorkomende in artikel 4 van het souverein besluit van 24. Januarij 1814, (*Staatsblad* No. 17) algemeen is en ook den *drukker tevens uitgever* omvat; echter de beklaagde is verwezen ter zake van het uitgeven en verspreiden van een ter harer drukkerij opgelegd exemplaar der *Vlissingsche Courant*.

Dat de daadzaken wel verre van onbewezen te zijn en op bloote bekentenis te rusten, wettig bewezen zijn door de op zich genomene verantwoordelijkheid voor het beklaagd artikel door de uitgeefster dier courant, in verband met een behoorlijk gewaarmerkt, erkend en niet wedersproken exemplaar van diezelfde courant, welke voert de woorden: *Te Vlissingen bij A. W. van Bieren.*

Dat volgens de regtsleer zoo wel als volgens de uitdrukkelijke bepaling van artikel 2 der wet van 16. Mei 1829 niet vereischt wordt dat iemand bijzonderlijk zij aangewezen om artikel 375 C. P. toepasselijk te doen zijn.

Dat artikel 6 der wet van 1. Junij 1830 de leden der corporatien van die corporatien *niet onderscheidt*, maar *gelijkstelt* (assimileert), en dat dus de bewering dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal dezer landen niet zoude zijn beleedigd of wel eenige van derzelver leden, wedersproken wordt door de inzage van het artikel zelve.

Dat onverminderd de gronden daarvoor aangevoerd bij het requisitoir van den heer Officier van Justitie, nog op te merken valt, dat, ofschoon de ondeugd van *omkoopbaarheid* (venaliteit) der Tweede Kamer nergens wordt vermeld, en ook het Openbaar Ministerie die ondeugd niet heeft opgenoemd, echter uit de aan die Kamer gedane aantijgingen: — van alleen zich ten doel te hebben gesteld om zich te verrijken met geld, om voor zich en de zijnen ambten en eer te verwerven, om eigenbelang boven 's lands belang te stellen en zulks met verzaking van eed en pligt, — als van zelve die ondeugd van *omkoopbaarheid* aan den geest zich opdringt, zoodat zelfs die ondeugd het eerst door de beklaagde bij hare verdediging rondhuit is genoemd geworden.

Dat het boosaardig doel blijkt daaruit, dat niet alleen geenerlei zelfs schijnbaar waar feit is bijgebragt om eenen glimp van waarheid aan die aantijgingen te geven, als zoude men in gemoede voor waar hebben gehouden, wat dáár geschreven staat, maar ook daaruit, dat men er op wijst, dat het einde van dat alles wezen moet eene overgifte des lands in de hand van vreemden, zoo het volk zelf daarin niet voorziet.

Dat ook de beklaagde geen gebruik heeft gemaakt van het *regt* haar bij artikel 4 der wet van 16. Mei 1829 toegekend, daar zij geene *handelingen* der *openbare magten* heeft *beoordeeld*, als welkdadige beoordeeling nergens in dit geschrift voorkomt.

En dat mitsdien de grieven der beklaagde zijn ongegrond en onaannemelijk.

Overwegende ten gronde, dat de eerste regter uit een gewaarmerkt en erkend, bij de beklaagde gedrukt en uitgegeven nummer der *Vlissingsche Courant*, voerende het N°. 138, en gedagteekend 17. November 1845, alsmede uit de in regten gedane bekentenis zelve der beklaagde, dat zij dat exemplaar ter harer drukkerij heeft doen opleggen en uitgegeven heeft, en dat in dat in het openbaar verschenen dagblad door haar is opgenomen een artikel, ten opschrift hebbende «*Een woord aan allen die hun vaderland liefhebben*" en onderteekend met de letter X., bij het vonnis a quo breeder omschreven, en van welks inhoud zij de verantwoordelijkheid op zich heeft genomen, weigerende den naam des schrijvers optegeven; en alzoo uit wettige bewijsmiddelen de overtuiging heeft geput, dat werkelijk zoodanig artikel als beklaagd wordt door haar is gedrukt en uitgegeven onder hare verantwoordelijkheid; en dat bij de inzage, uit het persoonlijk onderzoek des regters is gebleken, dat dit artikel inhield zoodanige smaadredenen en beleedigende uitdrukkingen jegens de Tweede Kamer der Staten-Generaal dezer landen, als waardoor den leden dier Kamer, althans aan de meerderheid der leden werd toegedicht de ondeugd van omkoopbaarheid, verwaarloozing van 's lands belangen en het beoogen van eigen, vooral geldelijke voordeel.

Dat die telastelegging van die geheel onbewezene aantijgingen, wel aangeduide en bepaalde ondeugden bevatten, doch geene bepaalde daadzaken inhouden, zoodat die handeling en te laste legging van bepaalde ondeugden teregt is gequalificeerd te zijn een wanbedrijf, voorzien bij artikel 375 van het Wetboek van Strafregt, en dat uit diezelfde bewijsmiddelen tevens wettig en overtuigend voortvloeit dat de beklaagde deswege volgens de wet aansprakelijk zijnde, dan ook daarvoor strafschuldig is.

Dat het vonnis des eersten regters alzóó in alle opzigten goed is gewezen en bevestigd behoort te worden.

Gelet op artikel 227 der grondwet en op artikel 4 van het souverein besluit van 24. Januarij 1814 (Staatsblad N°. 17,) artikel 2 der wet van den 16. Mei 1829 (Staatsblad N°. 34,) waarbij art. 367 tot en met art. 375 van het wetboek van strafregt toepasselijk wordt verklaard op staatsligchamen en art. 6 der wet van 1. Junij 1830 (Staatsblad N°. 15,) waarbij de vervolging van dergelijke misdrijven van ambtswege wordt voorgeschreven.

En mitsdien gezien artikelen 373 en 52 van het wetboek van strafregt, en artikelen 242, 247 jis. 227 en 207 van het wetboek van strafvordering.

REQUIREERT dat het den Hove moge behagen, het hooger beroep te verklaren admissibel, en daarop regt doende te verklaren voor regt, dat de eerste regter de daadzaken wel en te regt als wettig en overtuigend bewezen heeft verklaard; dezelve naar behooren gequalificeerd en de schuldpligtigheid der beklaagde erkennende, de strafwet naar behooren en met gematigdheid toegepast; dienvolgens de beklaagde en appellante te verklaren bij het vonnis a quo geenszins te zijn bezwaard en uit dien hoofde het appel te niet te doen, het vonnis waarvan beroep te bevestigen en te bevelen dat het naar vorm en inhoud zal worden ten uitvoer gelegd, met verwijzing der beklaagde en appellante in de kosten van den processe, ook in die ter dezer instantie gevallen; de kosten, even als de opgelegde boete te verhalen, is het nood bij lijfsdwang.

Na re- en dupliek, hebbende de Raadsman der appellante gepersisteerd voor tripliek, werd het onderzoek gesloten verklaard en de uitspraak bepaald op 29. Mei, wanneer het volgende arrest werd geslagen.

Het Hof:

Gezien enz.

Gehoord enz.

Gehoord den Advocaat Mr. VAN ECK, namens de appellante in hare grieven tegen gezegd vonnis;

Gehoord het requisitoir van den Procureur-Generaal bij monde van den Advokaat-Generaal, daartoe strekkende dat enz.;

Gehoord het verder hinc inde gepleidooijeerde;

Gelet op de alstoen gegeven remise tot het doen van uitspraak op heden;

Overwegende dat van wege de beklaagde nu appellante als grieven tegen het vonnis van den eersten regter zijn aangevoerd:

Dat de eerste regter bij deszelfs vonnis geenzins had wederlegd de onderscheidene argumenten door der beklaagde raadsman in eersten aanleg aangevoerd, en welke later in derzelver geheel gedrukt zijn in de *Vlissingsche Courant* van den 4, 6, 9 en 11. Maart jl., onder overlegging van dewelke aan dezen Hove, der beklaagde raadsman in hooger beroep verklaarde zich aan dezelve te refereren;

Dat de eerste regter de beklaagde nu appellante zoude hebben schuldig verklaard op hare *alleenstaande bekentenis*;

En dat de eerste regter niet heeft beslist dat de beklaagde, nu appellante, de Tweede Kamer der Staten-Generaal *boosaardiglijk* zou hebben gehoond.

Overwegende ten dien aanzien:

Dat het aan dezen Hove bij aandachtige overweging van het vonnis des eersten regters is gebleken, dat hetzelve in allen deele voldoet aan de voorschriften van art. 206 en 211 van het wetboek van strafvordering, — dat bepaaldelijk de motieven door den eersten regter aangevoerd voor de qualificatie van het feit en voor de schuldigverklaring van de beklaagde en appellante daaraan, zijn *afdoende* en alzoo *peremtoir*; en dat de wet nergens voorschrijft dat de regter in strafzaken gehouden zoude zijn om, waar een peremtoire grond van beslissing aanwezig is, nog daarenboven in het onderzoek te treden van al de argumentatien, die bij de respectieve pleidooijen zijn te berde gebragt;

Dat wel verre dat de *bekentenis* der beklaagde, nu appellante, afgelegd, zoo bij hare verhooren in de voorloopige instructie als in de openbare teregtzitting der regtbank, dat zij is *drukster en uitgeefster der Vlissingsche Courant*, alleen op zich zelf zoude staan, zij integendeel overeenstemt *met* en bevestigd wordt *door* de in het geding geblekene omstandigheid dat de *Vlissingsche Couranten*, en ook het onderhavige numero 138, gelijk mede de later gevolgde numeros, allen bestendig ten onderschrift voeren: *Te Vlissingen bij A. W. van Bieren*, waardoor de opgemelde bekentenis in verband staat met- en bevestigd wordt door het stuk zelf, waarin de als beleedigend beklaagde uitdrukkingen voorkomen.

En eindelijk dat uit de door den eersten regter op de beklaagde en appellante toegepaste en in het vonnis textueel geinsereerde wetsbepalingen geenzins voortvloeit, dat er ten dezen eene *afzonderlijke* beslissing omtrent *boosaardig* opzet zoude gevorderd worden; dat wel zoodanige beslissing noodig zoude kunnen zijn wanneer de gebezigde uitdrukkingen door duisterheid of dubbelzinnigheid voor eene tweeledige uitlegging vatbaar schenen, doch dat zulks, althans in casu, bij de volstrekte ondubbelzinnigheid en duidelijkheid der gebezigde uitdrukkingen, als daar zijn: *lafhartig believen der regering, kruipen om een lekker geregt uit de staatskeuken te bekomen*, en dergelijke meer, in geenen deele het geval is;

Overwegende voorts ten gronde: dat ook aan dezen Hove uit de door den eersten regter aangevoerde bewijsmiddelen zijn gebleken de daadzaken door den eersten regter vermeld; — dat dezelve moeten gequalificeerd worden als door den eersten regter is geschied; en dat de beklaagde, nu appellante, daaraan teregt is schuldig verklaard en veroordeeld in de bij de wet bepaalde straffen;

En mitsdien gezien de door den eersten regter aangehaalde en in het vonnis textueel geinsereerde wetsartikelen;

Voorts nog gezien artikel 52 van het Wetboek van Strafregt en artikel 207 eerste lid en 247 eerste lid van dat van strafvordering;

Regtdoende in hooger beroep op het requisitoir van den Procureur-Generaal;

Doet te niet het appel,

Bevestigt het vonnis door de Arrondissements Regtbank te Middelburg op den vijfden Maart 1846, ten laste van de beklaagde, nu appellante, gewezen;

Gelast dat hetzelve zijn geheel en volkomen effect zal sorteren

En condemneert de beklaagde, nu appellante, in de kosten der procedure, ook in die op het appel gevallen, ten behoeve van den staat, getauxeerd en geliquideerd als naar regten, even als de boete te verhalen bij lijfsdwang.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN; den 9. Junij. Sedert den 6. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Die frau Christine, H. O. Christians, Bremen, Thomas, T. B. Mudchar, Londen, beide tarwe; the Monarch, J. Main, Hull, stukgoed; Alida, D. Michiels, Stettin, Antina, H. H. Brahms, Hamburg, beide rogge; Henriette, G. Kolhorn, Memel, deelen.

Voor Gend bestemd:

De Hoop, J. Gust, Corfu, lijnzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

De 4 Gezusters, Z. Helmer, ballast, Avontuur.

Van Gend gezeild:

De Kaashandel, F. N. Goodde, ballast, Avontuur; de jonge Johanna, O. K. Beerta, marmer, Hamburg.

Opening des morgens ten 5 ure.

Sluiting des avonds « 9 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Ouinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.